

ผลการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ได้ทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดเจ้าหลาว ในช่วงระหว่างเดือนมีนาคม-มิถุนายน 2556 จำนวนทั้งสิ้น 411 ตัวอย่าง เพื่อนำมาวิเคราะห์ถึงทัศนคติเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและแนวปะการังของกลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลทางเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่าง การประเมินมูลค่าจากการใช้(Use Value) และการประเมินมูลค่าจากการมิได้ใช้(Non-Use Value) แนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว

1. ทัศนคติเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและแนวปะการัง ของกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง โดยเริ่มต้นจากการสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความเหมาะสมในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยในปัจจุบัน พบว่า มีกลุ่มตัวอย่างเพียง 48 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 11.679 ที่ตอบว่าทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยได้รับการดูแลอย่างเหมาะสมแล้ว ส่วนกลุ่มตัวอย่างอีกจำนวน 363 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 88.321 ตอบว่าทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยยังไม่ได้มีการดูแลอย่างเหมาะสม ดังแสดงในตารางที่ 4.1

เมื่อสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่คิดว่าดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยในปัจจุบันยังไม่ได้มีการดูแลอย่างเหมาะสมเกี่ยวกับปัญหาทรัพยากรและธรรมชาติที่กลุ่มตัวอย่างคิดว่าเป็นปัญหาที่สำคัญ โดยให้กลุ่มตัวอย่างบอกถึงปัญหาที่สำคัญ 3 อันดับแรก พบว่า ปัญหาที่กลุ่มตัวอย่างกลุ่มตัวอย่างกล่าวถึงมากที่สุดได้แก่ ปัญหาขยะมูลฝอย โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่ตอบเป็นจำนวน 292 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 80.441 รองลงมาคือ ปัญหาภาวะโลกร้อน จำนวน 273 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 75.206 ปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า จำนวน 251 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 69.146 ปัญหามลภาวะทางน้ำ จำนวน 145 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 39.945 ปัญหามลภาวะทางอากาศ จำนวน 92 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 25.344 ตามลำดับ ส่วนปัญหาการเสื่อมโทรมของแนวปะการังมีกลุ่มตัวอย่างที่ตอบเป็นจำนวนเพียง 39 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 10.743 และเมื่อพิจารณาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างใน

การกล่าวถึงปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่คิดว่าเป็นปัญหาที่มีความสำคัญเป็นอันดับที่ 1 อันดับที่ 2 และอันดับที่ 3 ลำดับ พบว่า

ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาที่มีความสำคัญอันดับที่ 1 พบว่า ปัญหาด้านขยะมูลฝอยเป็นปัญหาที่กลุ่มตัวอย่างคิดว่าเป็นปัญหาที่มีความสำคัญเป็นอันดับที่ 1 มากที่สุด กล่าวคือ มีกลุ่มตัวอย่างที่ตอบเป็นจำนวน 151 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 41.598 รองลงมาได้แก่ปัญหาภาวะโลกร้อน จำนวน 116 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 31.956 ปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า จำนวน 67 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 18.457 ปัญหามลภาวะทางน้ำ จำนวน 35 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 9.642 ปัญหามลภาวะทางอากาศ จำนวน 21 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 5.785 ตามลำดับ

ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาที่มีความสำคัญอันดับที่ 2 พบว่า ปัญหาการตัดไม้ทำลายป่าเป็นปัญหาที่กลุ่มตัวอย่างคิดว่าเป็นปัญหาที่มีความสำคัญเป็นอันดับที่ 2 มากที่สุด กล่าวคือ มีกลุ่มตัวอย่างที่ตอบเป็นจำนวน 113 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 31.129 รองลงมาได้แก่ปัญหาภาวะโลกร้อน จำนวน 86 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 23.691 ปัญหาขยะมูลฝอย จำนวน 68 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 18.733 ปัญหามลภาวะทางน้ำ จำนวน 60 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 16.528 ปัญหามลภาวะทางอากาศ จำนวน 31 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 8.540 ตามลำดับ

ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาที่มีความสำคัญอันดับที่ 3 พบว่า ปัญหาด้านขยะมูลฝอยเป็นปัญหาที่กลุ่มตัวอย่างคิดว่าเป็นปัญหาที่มีความสำคัญเป็นอันดับที่ 3 มากที่สุด กล่าวคือ มีกลุ่มตัวอย่างที่ตอบเป็นจำนวน 73 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 20.110 รองลงมาได้แก่ปัญหาภาวะโลกร้อน และปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า จำนวน 71 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 19.559 ปัญหามลภาวะทางน้ำ จำนวน 50 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 13.774 ปัญหามลภาวะทางอากาศ จำนวน 40 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 11.019 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.1

1.2 การรับทราบเกี่ยวกับปัญหาความเสื่อมโทรมของแนวปะการังของกลุ่มตัวอย่าง

เมื่อสอบถามกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการรับทราบเกี่ยวกับปัญหาความเสื่อมโทรมของแนวปะการัง พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 245 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 59.611 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ทราบถึงปัญหาความเสื่อมโทรมของแนวปะการัง โดยกลุ่มตัวอย่างทราบถึงปัญหาความเสื่อมโทรมของแนวปะการังจากการชมรายการโทรทัศน์มากที่สุดเป็นจำนวน 177 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 72.245 ของกลุ่มตัวอย่างที่ทราบเกี่ยวกับปัญหาความเสื่อมโทรมของแนวปะการัง รองลงมาคือ รับทราบจากหนังสือพิมพ์/นิตยสาร/วารสาร จำนวน 43 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 17.551 และทราบจากการท่องเที่ยวชมแนวปะการัง จำนวน 28 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 11.429 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ทราบถึงปัญหาความเสื่อมโทรมของ

แนวปะการัง มีจำนวน 165 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 40.146 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 0.243 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ที่ไม่ตอบในประเด็นนี้ ดังแสดงในตารางที่ 4.2

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตารางที่ 4.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย และลำดับความสำคัญของปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ความสำคัญ							
	อันดับ 1		อันดับ 2		อันดับ 3		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เหมาะสม							48	11.679
ไม่เหมาะสม							363	88.321
ปัญหาขยะมูลฝอย	151	41.598	68	18.733	73	20.110	292	80.441
ปัญหามลภาวะทางน้ำ	35	9.642	60	16.528	50	13.774	145	39.945
ปัญหามลภาวะทางอากาศ	21	5.785	31	8.540	40	11.019	92	25.344
ปัญหามลภาวะทางเสียง	5	1.377	9	2.480	11	3.030	25	6.887
ปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า	67	18.457	113	31.129	71	19.559	251	69.146
ปัญหาภาวะโลกร้อน	116	31.956	86	23.691	71	19.559	273	75.206
ปัญหาการเสื่อมโทรมของแนวปะการัง	5	1.377	12	3.306	22	6.061	39	10.743
ปัญหาการลดลงของพื้นที่ป่าชายเลน	7	1.928	16	4.408	37	10.193	60	16.528
ปัญหาการชะล้างพังทลายของดิน	1	0.275	7	1.928	14	3.857	22	6.061
ปัญหาการใช้ทรัพยากรที่ดินไม่เหมาะสมกับสมรรถนะของที่ดิน	2	0.551	6	1.653	17	4.683	25	6.887
ปัญหาอื่นๆ	4	1.102	1	0.275	1	0.275	6	1.653

ที่มา : จากการสัมภาษณ์, 2556

ตารางที่ 4.2 การรับทราบเกี่ยวกับปัญหาความเสื่อมโทรมของแนวปะการัง

การรับทราบปัญหาความเสื่อมโทรมของแนวปะการัง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทราบ	245	59.611
จากการท่องเที่ยวชมแนวปะการังด้วยตนเอง	28	11.429
จากการฟังรายการวิทยุ	6	2.449
จากการชมรายการโทรทัศน์	177	72.245
จากหนังสือพิมพ์/นิตยสาร/วารสาร	43	17.551
มีคนเล่าให้ฟัง	16	6.531
อื่นๆ	24	9.796
ไม่ทราบ	165	40.146
ไม่ตอบ	1	0.243
รวม	411	100.000

ที่มา : จากการสัมภาษณ์, 2556

1.3 ทักษะของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับทรัพยากรปะการัง

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างโดยผู้สัมภาษณ์แสดงคำถามและตัวเลือกคำตอบเกี่ยวกับทรัพยากรปะการัง และให้กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรปะการัง พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 276 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 67.153 ได้คะแนนรวม 41 – 50 คะแนน รองลงมา ได้คะแนนรวม 31 – 40 คะแนน จำนวน 132 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 32.117 ได้คะแนนรวม 21 – 30 คะแนน จำนวน 2 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 0.487 ได้คะแนนรวม 11 – 20 คะแนน จำนวน 1 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 0.243 ตามลำดับ เมื่อนำคะแนนมาคิดค่าเฉลี่ย พบว่า คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) มีค่าเท่ากับ 41.900 โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 3.989

เมื่อนำคะแนนมาแบ่งเกณฑ์ในการจัดกลุ่มทักษะเกี่ยวกับทรัพยากรปะการังกำหนดไว้ 3 ระดับ ได้แก่ กลุ่มที่มีทักษะดีสูง หมายถึง ผู้ที่ได้คะแนนในช่วงที่สูงกว่าค่าคะแนนเฉลี่ย + ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน กลุ่มที่มีทักษะดีปานกลาง หมายถึง ผู้ที่ได้คะแนนในช่วงตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ย - ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ถึง ค่าคะแนนเฉลี่ย + ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และกลุ่มที่มีทักษะดีต่ำ หมายถึง ผู้ที่ได้คะแนนในช่วงที่ต่ำกว่าค่าคะแนนเฉลี่ย - ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทักษะเกี่ยวกับทรัพยากรปะการังระดับปานกลาง กล่าวคือ มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 294 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 71.533 ที่มีคะแนนอยู่ระดับนี้ รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีทักษะเกี่ยวกับทรัพยากรปะการังระดับสูงจำนวน 68 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 16.545 และมีกลุ่มตัวอย่างที่มีทักษะเกี่ยวกับทรัพยากรปะการังระดับต่ำจำนวน 49 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 11.922 ดังแสดงในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ทักษะคติของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับทรัพยากรปะการัง

ทักษะคติเกี่ยวกับทรัพยากรปะการัง		จำนวน (คน)	ร้อยละ
คะแนนรวม	1 – 10 คะแนน	0	0.0
	11 – 20 คะแนน	1	0.243
	21 – 30 คะแนน	2	0.487
	31 – 40 คะแนน	132	32.117
	41 – 50 คะแนน	276	67.153
$\bar{X} = 41.900$ $SD = 3.989$ $Max = 50.000$ $Min = 14.000$			
ระดับทักษะคติ	ต่ำ (1 – 37.9 คะแนน)	49	11.922
	ปานกลาง (38 – 45.9 คะแนน)	294	71.533
	สูง (46 – 50 คะแนน)	68	16.545
รวม		411	100.000

ที่มา : จากการสัมภาษณ์, 2556

1.4 ประสพการณ์ด้านการท่องเที่ยวชมแนวปะการังของกลุ่มตัวอย่าง

เมื่อสอบถามเกี่ยวกับประสพการณ์ด้านการท่องเที่ยวชมแนวปะการัง พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 266 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 64.7 ไม่มีประสพการณ์ในการท่องเที่ยวชมปะการัง มีกลุ่มที่เคยท่องเที่ยวชมแนวปะการังจำนวน 145 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 35.279 โดยมีประสพการณ์ท่องเที่ยวชมแนวปะการังด้วยวิธีดำน้ำตื้น(Snorkeling or Skin Diving) มากที่สุด เป็นจำนวน 109 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 75.172 ของนักท่องเที่ยวที่เคยชมแนวปะการัง รองลงมาคือการชมแนวปะการังโดยการนั่งเรือท่องเที่ยวกระจกจำนวน 37 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 25.517 และวิธีดำน้ำลึก (Scuba Diving) จำนวน 12 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 8.276 ดังแสดงในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ประสบการณ์การเที่ยวชมแนวปะการัง

ประสบการณ์การเที่ยวชมแนวปะการัง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคยเที่ยวชมแนวปะการัง	145	35.279
นั่งเรือท่องกระจก	37	25.517
ดำน้ำตื้นดูปะการัง	109	75.172
ดำน้ำลึกดูปะการัง	12	8.276
ไม่เคยเที่ยวชมแนวปะการัง	266	64.720
รวม	411	100.0

ที่มา : จากการสัมภาษณ์, 2556

1.5 การท่องเที่ยวบริเวณชายหาดเจ้าหลาวของกลุ่มตัวอย่าง

จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำนวน 411 ตัวอย่าง เกี่ยวกับการมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดเจ้าหลาวในช่วงระยะเวลา 1 ปี พบว่า ค่าเฉลี่ยของการมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดเจ้าหลาวของกลุ่มตัวอย่าง (\bar{X}) มีค่าเท่ากับ 3.745 ครั้ง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดเจ้าหลาว 1-5 ครั้ง มีจำนวน 356 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 86.618 รองลงมาคือมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดเจ้าหลาว 6-10 ครั้ง มีจำนวน 43 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 10.462 รองลงมาคือมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดเจ้าหลาว 16-20 ครั้ง 21-30 ครั้ง และ 41-40 ครั้ง มีจำนวน 3 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 0.730 รองลงมาคือมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดเจ้าหลาว 11-15 ครั้ง มีจำนวน 2 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 0.487 และมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 0.243 ที่เดินทางท่องเที่ยวบริเวณชายหาดเจ้าหลาวมากกว่า 50 ครั้ง ดังแสดงในตารางที่ 4.5

เมื่อสอบถามกลุ่มตัวอย่างว่าทราบหรือไม่ว่าบริเวณชายหาดเจ้าหลาวมีแนวปะการัง พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ทราบว่าบริเวณชายหาดเจ้าหลาวมีแนวปะการัง มีจำนวน 289 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 70.316 ส่วนที่ทราบว่าบริเวณชายหาดเจ้าหลาวมีแนวปะการัง มีจำนวน 122 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 29.684 โดยกลุ่มตัวอย่างที่ทราบว่าบริเวณชายหาดเจ้าหลาวมีแนวปะการัง จำนวน 76 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 62.295 ไม่เคยเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว มีเพียง 46 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 37.705 ที่เคย/ได้เที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว

ตารางที่ 4.5 จำนวนครั้งในการมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดเจ้าหลาวในช่วงระยะเวลา 1 ปี

จำนวนครั้งในการมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดเจ้าหลาว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 – 5 ครั้ง	356	86.618
6 – 10 ครั้ง	43	10.462
11 – 15 ครั้ง	2	0.487
16 – 20 ครั้ง	3	0.730
21 – 30 ครั้ง	3	0.730
31 – 40 ครั้ง	0	0.000
41 – 50 ครั้ง	3	0.730
มากกว่า 50 ครั้ง	1	0.243
ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	3.745	
ไม่ทราบว่าบริเวณชายหาดเจ้าหลาวมีแนวปะการัง	289	70.316
ทราบว่าบริเวณชายหาดเจ้าหลาวมีแนวปะการัง	122	29.684
ไม่เคยเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว	76	62.295
เคย/ได้เที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว	46	37.705
รวม	411	100.000

ที่มา : จากการสัมภาษณ์, 2556

สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เคย/ได้เที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว จำนวน 46 ตัวอย่าง มีการมาท่องเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาวในช่วงระยะเวลา 1 ปี เฉลี่ย (\bar{X}) 2.067 ครั้ง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มาท่องเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว 1 ครั้ง มีจำนวน 34 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 73.913 รองลงมาคือมาท่องเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว 2 ครั้ง มีจำนวน 8 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 17.391 รองลงมาคือมาท่องเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว 5 ครั้ง มีจำนวน 2 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 4.348 รองลงมาคือมาท่องเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว 4 ครั้ง และมากกว่า 5 ครั้ง มีจำนวน 1 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 2.174 ดังแสดงในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 จำนวนครั้งในการมาท่องเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาวในช่วงระยะเวลา 1 ปี

จำนวนครั้งในการมาท่องเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 ครั้ง	34	73.913
2 ครั้ง	8	17.391
3 ครั้ง	0	0.000
4 ครั้ง	1	2.174
5 ครั้ง	2	4.348
มากกว่า 5 ครั้ง	1	2.174
ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	2.067	
รวม	46	100.000

ที่มา : จากการสัมภาษณ์, 2556

การพิจารณาการมาท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่าง ได้พิจารณาลักษณะผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว จำนวนผู้เดินทางรวมผู้ตอบแบบสอบถาม ระยะทางในการเดินทาง(ไป-กลับ) โดยแยกพิจารณาออกเป็น การมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดเจ้าหลาว และการมาท่องเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว ดังแสดงตารางที่ 4.7

1.5.1 การมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดเจ้าหลาวของกลุ่มตัวอย่าง การมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดเจ้าหลาวของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 411 ตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เดินทางมากับครอบครัว โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่เดินทางมากับครอบครัวจำนวน 244 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 59.367 รองลงมาเดินทางมากับเพื่อน จำนวน 139 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 33.820 เดินทางมากับบริษัททัวร์ จำนวน 13 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 3.163 เดินทางมากับผู้ร่วมทางอื่นๆ เช่น หน่วยงาน จำนวน 11 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 2.676 และเดินทางมาคนเดียว จำนวน 4 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 0.973 ตามลำดับ

จำนวนผู้มาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดเจ้าหลาว พบว่า มีจำนวนผู้เดินทางรวมผู้ตอบแบบสอบถามเฉลี่ย (\bar{X}) 8.238 คน โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีจำนวนผู้เดินทาง 3-5 คน มีจำนวน 221 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 53.771 รองลงมา มีจำนวนผู้เดินทาง 6-7 คน จำนวน 108 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 26.277 มีจำนวนผู้เดินทาง 2 คน จำนวน 29 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 7.056 จำนวนผู้เดินทาง 11-20 คน จำนวน 25 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 6.083 จำนวนผู้เดินทางมากกว่า 50 คน จำนวน 10 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 2.433 จำนวนผู้เดินทาง

21-30 คน จำนวน 8 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 1.946 จำนวนผู้เดินทาง 1 คน จำนวน 4 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 0.973 จำนวนผู้เดินทาง 31-40 คน และ 41-50 คน จำนวน 3 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 0.730 ตามลำดับ

ระยะทางในการเดินทาง (ไป-กลับ) ของกลุ่มตัวอย่างจากที่อยู่มายังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว พบว่า ระยะทางในการมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดเจ้าหลาวเฉลี่ย (\bar{X}) มีค่าเท่ากับ 353.851 กิโลเมตร โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระยะทางในการเดินทาง 51-100 กิโลเมตร ซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในอำเภอเมือง อำเภอ มะขาม อำเภอนายายอาม อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี ซึ่งเดินทางเพื่อมาพักผ่อนและรับประทานอาหาร มีจำนวน 121 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 29.440 รองลงมา มีระยะทาง 401-500 กิโลเมตร ซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่อยู่บริเวณพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑล จำนวน 53 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 12.895 ระยะทาง 501-1,000 กิโลเมตร จำนวน 51 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 12.409 ระยะทาง 151-200 กิโลเมตร ซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในพื้นที่อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี จังหวัดระยอง และจังหวัดตราด จำนวน 49 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 11.922 ระยะทาง 301-400 กิโลเมตร ซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในพื้นที่ จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดสระแก้ว และจังหวัดชลบุรี และระยะทาง 1,000-2,000 กิโลเมตร จำนวน 30 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 7.299 ระยะทางต่ำกว่า 51 กิโลเมตร ซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรีจำนวน 29 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 7.056 ระยะทาง 201-300 กิโลเมตร ซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในอำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี จังหวัดระยอง จังหวัดชลบุรี จำนวน 29 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 7.056 ระยะทาง 101-150 กิโลเมตร ซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในอำเภอเขาคิชฌกูฏ อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี จำนวน 20 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 4.866 และระยะทางมากกว่า 2,000 กิโลเมตร ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มาจากจังหวัดสงขลา จำนวน 1 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 0.243 ตามลำดับ

ค่าใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่างในการมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดเจ้าหลาว ซึ่งประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ได้แก่ ค่าเชื้อเพลิงในการเดินทาง ค่าเช่ารถ และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ได้แก่ ค่าที่พัก ค่าอาหาร ค่าของฝาก ค่าเช่าเครื่องเล่นชายหาด รวมไปถึงค่าเสียโอกาสของเวลา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวบริเวณชายหาดเจ้าหลาว 1,001-2,000 บาท กล่าวคือ มีกลุ่มตัวอย่างที่มีค่าใช้จ่าย 1,001-2,000 บาท จำนวน 105 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 25.547 รองลงมา มีค่าใช้จ่าย 5,001-10,000 บาท จำนวน 73 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 17.762 มีค่าใช้จ่าย 2,001-3,000 บาท จำนวน 67 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 16.302 มีค่าใช้จ่าย 3,001-4,000 บาท จำนวน 61 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 14.842 มีค่าใช้จ่าย 501-1,000 บาท จำนวน 32 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 7.786 มีค่าใช้จ่าย 10,001-20,000 บาท จำนวน 23 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 5.596 มีค่าใช้จ่าย 4,001-5,000 บาท จำนวน 19 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 4.623 มีค่าใช้จ่าย 20,001-30,000 บาท จำนวน 14 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 3.406 มีค่าใช้จ่าย 101-500 บาท จำนวน 13 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 3.163 มีค่าใช้จ่าย 30,001-50,000 บาท จำนวน 2 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 0.487 มีค่าใช้จ่ายต่ำกว่า 101บาท และมีค่าใช้จ่ายสูงกว่า 50,001 บาท จำนวน 1 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 0.243 ตามลำดับ

1.5.2 การมาท่องเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาวของกลุ่มตัวอย่าง การมาท่องเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาวของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 46 ตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เดินทางมากับครอบครัว มีจำนวน 22 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 47.826 รองลงมาเดินทางมากับเพื่อน จำนวน 18 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 39.130 เดินทางมากับบริษัททัวร์ จำนวน 3 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 6.522 เดินทางมากับผู้ร่วมทางอื่นๆ เช่น หน่วยงาน จำนวน 2 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 4.348 และเดินทางมาคนเดียว จำนวน 1 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 2.174 ตามลำดับ

จำนวนผู้มาท่องเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาวรวมผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า มีจำนวนผู้เดินทางรวมเฉลี่ย (\bar{X}) 10.565 คน โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีจำนวนผู้เดินทาง 3-5 คน และ 6-7 คน จำนวน 18 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 39.130 รองลงมามีจำนวนผู้เดินทาง 21-30 คน จำนวน 3 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 6.522 จำนวนผู้เดินทาง 2 คน 11-20 คน และมากกว่า 50 คน จำนวน 2 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 4.348 และจำนวนผู้เดินทาง 1 คน จำนวน 1 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 2.174 ตามลำดับ

ระยะทางในการเดินทาง(ไป-กลับ) ของกลุ่มตัวอย่างจากที่อยู่มาชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว พบว่า ระยะทางในการมาท่องเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาวเฉลี่ย (\bar{X}) มีค่าเท่ากับ 340.370 กิโลเมตร โดยส่วนใหญ่มีระยะทางในการเดินทาง 51-100 กิโลเมตร มีจำนวน 20 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 43.478 รองลงมามีระยะทาง 401-500 กิโลเมตร จำนวน 7 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 15.217 ระยะทางต่ำกว่า 51 กิโลเมตร และระยะทาง 1,000-2,000 กิโลเมตร จำนวน 6 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 13.043 ระยะทาง 101-150 กิโลเมตร และระยะทาง 301-400 กิโลเมตร จำนวน 2 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 4.348 ระยะทาง 151-200 กิโลเมตร ระยะทาง 201-300 กิโลเมตร และระยะทาง 501-1000 กิโลเมตร จำนวน 1 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 2.174 ตามลำดับ

ค่าใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่างในการมาท่องเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว ประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ได้แก่ ค่าเชื้อเพลิงในการเดินทาง ค่าเช่ารถ และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ได้แก่ ค่าที่พัก ค่าอาหาร ค่าของฝาก ค่าเช่าเครื่องเล่นชายหาด ค่าเรือ รวมไปถึงค่าเสียโอกาสของเวลา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว 2,001-3,000 บาท กล่าวคือ มีกลุ่มตัวอย่างที่มีค่าใช้จ่าย 2,001-3,000 บาท จำนวน 10 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 21.739 รองลงมามีค่าใช้จ่าย 3,001-4,000 บาท จำนวน 7 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 15.217 มีค่าใช้จ่าย 1,001-2,000 บาท และ 5,001-10,000 บาท จำนวน 6 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 13.043 มีค่าใช้จ่าย 101-500 บาท และ 10,001-20,000 บาท จำนวน 5 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 10.870 มีค่าใช้จ่าย 4,001-5,000 บาท และ 20,001-30,000 บาท จำนวน 2 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 4.348 มีค่าใช้จ่ายต่ำกว่า 101บาท มีค่าใช้จ่าย 501-1,000 บาท และ มีค่าใช้จ่าย 30,001-50,000 บาท จำนวน 1 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 2.174 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 การมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดเจ้าหลาวของกลุ่มตัวอย่าง

การเดินทาง	กลุ่มตัวอย่างที่ชมปะการัง		กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดเจ้าหลาว				
มาคนเดียว	1	2.174	4	0.973
มากับเพื่อน	18	39.130	139	33.820
มากับครอบครัว	22	47.826	244	59.367
มากับบริษัททัวร์	3	6.522	13	3.163
อื่นๆ	2	4.348	11	2.676
จำนวนผู้เดินทาง				
1 คน	1	2.174	4	0.973
2 คน	2	4.348	29	7.056
3 - 5 คน	18	39.130	221	53.771
6 - 10 คน	18	39.130	108	26.277
11 - 20 คน	2	4.348	25	6.083
21 - 30 คน	3	6.522	8	1.946
31 - 40 คน	0	0.000	3	0.730
41 - 50 คน	0	0.000	3	0.730
มากกว่า 50 คน	2	4.348	10	2.433
ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	10.565		8.238	
ระยะทางในการเดินทาง (ไป - กลับ)				
ต่ำกว่า 51 กม.	6	13.043	29	7.056
51 - 100 กม.	20	43.478	121	29.440
101 - 150 กม.	2	4.348	20	4.866
151 - 200 กม.	1	2.174	49	11.922
201 - 300 กม.	1	2.174	27	6.570
301 - 400 กม.	2	4.348	30	7.299
401 - 500 กม.	7	15.217	53	12.895
501 - 1,000 กม.	1	2.174	51	12.409
1,001 - 2,000 กม.	6	13.043	30	7.299
มากกว่า 2,000 กม.	0	0.000	1	0.243
ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	340.370		353.851	

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

การเดินทาง	กลุ่มตัวอย่างที่ชมปะการัง		กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว				
น้อยกว่า 101 บาท	1	2.174	1	0.243
101 - 500 บาท	5	10.870	13	3.163
501 - 1,000 บาท	1	2.174	32	7.786
1,001 - 2,000 บาท	6	13.043	105	25.547
2,001 - 3,000 บาท	10	21.739	67	16.302
3,001 - 4,000 บาท	7	15.217	61	14.842
4,001 - 5,000 บาท	2	4.348	19	4.623
5,001 - 10,000 บาท	6	13.043	73	17.762
10,001 - 20,000 บาท	5	10.870	23	5.596
20,001 - 30,000 บาท	2	4.348	14	3.406
30,001 - 50,000 บาท	1	2.174	2	0.487
50,001 บาทขึ้นไป	0	0.000	1	0.243
ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	6,088.478		5,048.406	
รวม	46	100.000	411	100.0

ที่มา : จากการสัมภาษณ์, 2556

1.5.3 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดเจ้าหลาวในอนาคต เมื่อสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดเจ้าหลาวในอนาคต พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดเจ้าหลาวตอบว่าจะกลับมาท่องเที่ยวอีก เป็นจำนวน 320 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 77.859 และมีกลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่าจะไม่กลับมาอีกจำนวน 91 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 22.141 ส่วนที่มาท่องเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาวตอบว่าจะกลับมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดเจ้าหลาวอีก เป็นจำนวน 37 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 80.435 และมีกลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่าจะไม่กลับมาอีกจำนวน 9 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 19.565 ดังแสดงในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดเจ้าหลาวในอนาคต

ความคิดเห็น เกี่ยวกับการเดินทางกลับมาท่องเที่ยว บริเวณชายหาดเจ้าหลาวในอนาคต	กลุ่มตัวอย่างที่ชมปะการัง		กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่กลับมา	9	19.565	91	22.141
กลับมา	37	80.435	320	77.859
รวม	46	100.000	411	100.0

ที่มา : จากการสัมภาษณ์, 2556

2. ข้อมูลทางเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ข้อมูลลักษณะพื้นฐานทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะพื้นฐานทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ สถานะภาพ จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระดับการศึกษา อาชีพ การเป็นสมาชิกขององค์กรที่ทำงานเกี่ยวกับทางด้านสิ่งแวดล้อม พิจารณาออกเป็น กลุ่มตัวอย่างที่มาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดเจ้าหลาว และกลุ่มตัวอย่างที่มาท่องเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว ดังแสดงตารางที่ 4.9

2.1.1 ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่มาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดเจ้าหลาว จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่มาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดเจ้าหลาวจำนวน 411 ตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย กล่าวคือมีกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชาย จำนวน 183 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 44.526 และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิงจำนวน 228 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 55.474

อายุของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า อายุเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (\bar{X}) เท่ากับ 34.277 ปี โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 21-30 ปี กล่าวคือ มีกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 21-30 ปีจำนวน 144 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 35.036 รองลงมา มีอายุ 31-40 ปี จำนวน 136 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 33.090 อายุ 41-50 ปี จำนวน 72 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 17.518 อายุ ต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 28 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 6.813 อายุ 51-60 ปี จำนวน 25 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 6.083 และมีอายุมากกว่า 61 ปี จำนวน 6 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 1.460 ตามลำดับ

สถานะภาพของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานะสมรส กล่าวคือ มีกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานะสมรส จำนวน 234 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 56.934 และมีสถานะโสดหรือหย่า จำนวน 177 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 43.066

จำนวนสมาชิกในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย (\bar{X}) 4.270 คน โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 4 คน กล่าวคือ มีกลุ่มตัวอย่างที่มี

จำนวนสมาชิกในครอบครัว 4 คนจำนวน 154 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 37.470 รองลงมา มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5 คน จำนวน 89 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 21.655 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3 คน จำนวน 77 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 18.735 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมากกว่า 5 คน จำนวน 59 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 14.355 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2 คน จำนวน 23 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 5.596 และมีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน จำนวน 9 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 2.190 ตามลำดับ

ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. กล่าวคือมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. จำนวน 154 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 37.470 รองลงมาเป็นระดับอนุปริญญา/ปวท./ปวส. จำนวน 89 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 21.655 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 77 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 18.735 ระดับปริญญาตรี จำนวน 35 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 8.516 ระดับประถมศึกษา จำนวน 23 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 5.596 ไม่ได้ศึกษา จำนวน 18 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 4.380 และระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า จำนวน 15 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 3.650 ตามลำดับ

อาชีพของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ/พนักงานของรัฐ โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ/พนักงานของรัฐ จำนวน 99 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 24.088 รองลงมาคือเจ้าของธุรกิจส่วนตัว/ร้านค้า จำนวน 89 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 21.655 อาชีพพนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน จำนวน 78 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 18.978 อาชีพนักเรียน/นักศึกษา จำนวน 48 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 11.679 อาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 47 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 11.436 อาชีพอื่นๆ จำนวน 27 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 6.569 อาชีพแม่บ้าน/พ่อบ้านจำนวน 12 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 2.920 เกษียณ จำนวน 7 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 1.703 และว่างงานจำนวน 4 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 0.973 ตามลำดับ

สถานะการของกลุ่มตัวอย่างในการเป็นสมาชิกขององค์กรที่ทำงานเกี่ยวกับทางด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า ส่วนใหญ่ไม่เป็นสมาชิก กล่าวคือมีกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นสมาชิกจำนวน 364 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 88.564 และเป็นสมาชิกขององค์กรที่ทำงานเกี่ยวกับทางด้านสิ่งแวดล้อม จำนวน 47 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 11.436

2.1.2 ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่มาท่องเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มาท่องเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาวจำนวน 46 ตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง กล่าวคือมีกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชาย จำนวน 27 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 58.969 และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิงจำนวน 19 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 41.304

อายุของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า อายุเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (\bar{X}) เท่ากับ 35.522 ปี โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 31-40 ปี กล่าวคือ มีกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 31-40 ปี จำนวน 17 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 36.957 รองลงมา มีอายุ 21-30 ปี จำนวน 11 ตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ 23.913 อายุ 41-50 ปี จำนวน 10 ตัวอย่าง

คิดเป็นร้อยละ 21.730 อายุ ต่ำกว่า 20 ปี และอายุ 51-60 ปี จำนวน 4 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 8.696 ตามลำดับ

สถานะภาพของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานะสมรส กล่าวคือ มีกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานะสมรส จำนวน 28 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 60.870 และมีสถานะโสดหรือหย่า จำนวน 18 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 39.130

จำนวนสมาชิกในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย (\bar{X}) 4.391 คน โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 4 คน กล่าวคือ มีกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 4 คน จำนวน 20 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 43.478 รองลงมามีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5 คน จำนวน 13 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 28.261 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมากกว่า 5 คน จำนวน 6 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 13.043 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3 คน จำนวน 4 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 8.696 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2 คน จำนวน 2 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 4.348 และมีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 คน จำนวน 1 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 2.174 ตามลำดับ

ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. กล่าวคือมีกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. จำนวน 20 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 43.478 รองลงมาเป็นระดับอนุปริญญา/ปวท./ปวส. จำนวน 13 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 28.261 ระดับปริญญาตรี จำนวน 5 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 10.870 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 4 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 8.696 ระดับประถมศึกษา และไม่ได้ศึกษา จำนวน 2 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 4.348 ตามลำดับ

อาชีพของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ/พนักงานของรัฐ กล่าวคือ มีกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพนี้จำนวน 19 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 41.304 รองลงมาคือ อาชีพพนักงาน/ลูกจ้างบริษัทเอกชน จำนวน 11 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 23.913 เจ้าของธุรกิจส่วนตัว/ร้านค้า จำนวน 8 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 17.391 อาชีพอื่นๆ จำนวน 4 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 8.696 อาชีพนักเรียน/นักศึกษา จำนวน 3 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 6.522 อาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 1 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 2.174 ตามลำดับ

สถานะการของกลุ่มตัวอย่างในการเป็นสมาชิกขององค์กรที่ทำงานเกี่ยวกับทางด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า ส่วนใหญ่ไม่เป็นสมาชิก กล่าวคือมีกลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่าไม่เป็นสมาชิกจำนวน 38 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 82.609 และเป็นสมาชิกขององค์กรที่ทำงานเกี่ยวกับทางด้านสิ่งแวดล้อม จำนวน 8 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 17.391

ตารางที่ 4.9 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูล	กลุ่มตัวอย่างที่ชมปะการัง		กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ				
ชาย	27	58.969	183	44.526
หญิง	19	41.304	228	55.474
อายุ				
ต่ำกว่า 20 ปี	4	8.696	28	6.813
21 – 30 ปี	11	23.913	144	35.036
31 – 40 ปี	17	36.957	136	33.090
41 – 50 ปี	10	21.739	72	17.518
51 – 60 ปี	4	8.696	25	6.083
61 ปีขึ้นไป	0	0.000	6	1.460
ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	35.522		34.277	
สถานะ				
โสด/หย่า	18	39.130	177	43.066
สมรส	28	60.870	234	56.934
จำนวนสมาชิกในครอบครัว				
1 คน	1	2.174	9	2.190
2 คน	2	4.348	23	5.596
3 คน	4	8.696	77	18.735
4 คน	20	43.478	154	37.470
5 คน	13	28.261	89	21.655
มากกว่า 5 คน	6	13.043	59	14.355
ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	4.391		4.270	

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ข้อมูล	กลุ่มตัวอย่างที่ชมปะการัง		กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษา				
ไม่ได้ศึกษา	2	4.348	18	4.380
ประถมศึกษา	2	4.348	23	5.596
มัธยมศึกษาตอนต้น	4	8.696	77	18.735
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	20	43.478	154	37.470
อนุปริญญา/ปวท./ปวส.	13	28.261	89	21.655
ปริญญาตรี	5	10.870	35	8.516
ปริญญาโทหรือสูงกว่า	0	0.000	15	3.650
อาชีพ				
นักเรียน/นักศึกษา	3	6.522	48	11.679
รับจ้างทั่วไป	1	2.174	47	11.436
เจ้าของธุรกิจส่วนตัว/ร้านค้า	8	17.391	89	21.655
แม่บ้าน/พ่อบ้าน	0	0.000	12	2.920
ว่างงาน	0	0.000	4	0.973
พนักงาน/ลูกจ้าง บริษัทเอกชน	11	23.913	78	18.978
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ/พนักงานของรัฐ	19	41.304	99	24.088
เกษียณ	0	0.000	7	1.703
อื่นๆ	4	8.696	27	6.569
การเป็นสมาชิกขององค์กรที่ทำงานเกี่ยวกับ ทางด้านสิ่งแวดล้อม				
ไม่เป็น	38	82.609	364	88.564
เป็น	8	17.391	47	11.436
รวม	46	100.000	411	100.0

ที่มา : จากการสัมภาษณ์, 2556

2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะพื้นฐานทางเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่าง

สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะพื้นฐานทางเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วย รายได้ต่อเดือน รายจ่ายต่อเดือน ตลอดจนความคิดเห็นเกี่ยวกับฐานะของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง แยกพิจารณาออกเป็น

กลุ่มตัวอย่างที่มาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดเจ้าหลาว และกลุ่มตัวอย่างที่มาท่องเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว ดังแสดงตารางที่ 4.10

2.2.1 ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่มาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดเจ้าหลาว จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่มาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดเจ้าหลาวจำนวน 411 ตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 5,001-10,000 บาท กล่าวคือ มีกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 5,001-10,000 บาท จำนวน 90 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 21.898 รองลงมา มีรายได้ 10,001-15,000 บาท จำนวน 80 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 19.465 มีรายได้ 15,001-20,000 บาท จำนวน 67 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 16.302 มีรายได้ 20,001-25,000 บาท จำนวน 40 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 9.732 มีรายได้น้อยกว่า 5,001 บาท จำนวน 35 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 8.516 มีรายได้ 25,001-30,000 บาท จำนวน 29 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 7.056 มีรายได้ 30,001-35,000 บาท จำนวน 22 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 5.353 มีรายได้ 35,001-40,000 บาท จำนวน 20 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 4.866 มีรายได้ 40,001-45,000 บาท จำนวน 12 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 2.920 มีรายได้ 45,001-50,000 บาท จำนวน 11 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 2.676 มีรายได้ 50,001-100,000 บาท จำนวน 3 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 0.730 และมีรายได้มากกว่า 100,001 บาท จำนวน 2 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 0.487

ส่วนรายจ่ายต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายจ่ายต่อเดือน 5,001-10,000 บาท กล่าวคือ มีกลุ่มตัวอย่างที่มีรายจ่าย 5,001-10,000 บาท จำนวน 149 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 36.253 รองลงมา มีรายจ่ายต่ำกว่า 5,001 บาท จำนวน 77 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 18.735 มีรายจ่าย 10,001-15,000 บาท จำนวน 67 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 16.302 มีรายจ่าย 15,001-20,000 บาท จำนวน 47 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 11.436 มีรายจ่าย 20,001-25,000 บาท และ 25,001-30,000 บาท จำนวน 25 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 6.083 มีรายจ่าย 30,001-35,000 บาท จำนวน 7 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 1.703 มีรายจ่าย 35,001-40,000 บาท จำนวน 5 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 1.217 มีรายจ่าย 40,001-45,000 บาท จำนวน 4 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 0.973 มีรายจ่าย 45,001-50,000 บาท จำนวน 3 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 0.730 และมีรายจ่าย 50,001-100,000 บาท จำนวน 2 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 0.487

เมื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับฐานะของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าครอบครัวมีฐานะปานกลาง กล่าวคือ มีกลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่าครอบครัวมีฐานะปานกลางจำนวน 360 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 87.591 รองลงมา กลุ่มตัวอย่างตอบว่าครอบครัวมีฐานะค่อนข้างดีกว่าครอบครัวทั่วไป จำนวน 30 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 7.299 ตอบว่าครอบครัวมีฐานะค่อนข้างต่ำกว่าครอบครัวทั่วไป จำนวน 17 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 4.136 ตอบว่าครอบครัวมีฐานะดีกว่าครอบครัวทั่วไปมาก จำนวน 3 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 0.730 และตอบว่าครอบครัวมีฐานะต่ำกว่าครอบครัวทั่วไปมาก จำนวน 1 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 0.243

2.2.2 ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่มาท่องเที่ยวชมปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่มาท่องเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาวจำนวน 46 ตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 10,001-15,000 บาท กล่าวคือ มีกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 10,001-15,000 บาท จำนวน 19 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 21.739 รองลงมา มีรายได้ 5,001-10,000 บาท จำนวน 7 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 15.217 มีรายได้ 15,001-20,000 บาท และมีรายได้ 20,001-25,000 บาท จำนวน 6 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 13.043 มีรายได้ไม่น้อยกว่า 5,001 บาท จำนวน 4 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 8.696 มีรายได้ 30,001-35,000 และมีรายได้ 50,001-100,000 บาท จำนวน 3 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 6.522 มีรายได้ 25,001-30,000 บาท มีรายได้ 35,001-40,000 บาท และมีรายได้ 45,001-50,000 บาท จำนวน 2 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 4.348 ตามลำดับ

ส่วนรายจ่ายต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายจ่ายต่อเดือน 5,001-10,000 บาท กล่าวคือ มีกลุ่มตัวอย่างที่มีรายจ่าย 5,001-10,000 บาท จำนวน 16 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 34.783 รองลงมา มีรายจ่ายต่ำกว่า 5,001 บาท จำนวน 9 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 19.565 มีรายจ่าย 10,001-15,000 บาท และมีรายจ่าย 15,001-20,000 บาท จำนวน 6 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 13.043 มีรายจ่าย 20,001-25,000 บาท และ 25,001-30,000 บาท จำนวน 3 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 6.522 มีรายจ่าย 40,001-45,000 บาท มีรายจ่าย 45,001-50,000 บาท และมีรายจ่าย 50,001-100,000 บาท จำนวน 1 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 2.174 ตามลำดับ

เมื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับฐานะของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าครอบครัวมีฐานะปานกลาง กล่าวคือ มีกลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่าครอบครัวมีฐานะปานกลาง จำนวน 39 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 84.783 รองลงมา กลุ่มตัวอย่างตอบว่าครอบครัวมีฐานะค่อนข้างดีกว่าครอบครัวทั่วไป จำนวน 4 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 8.696 ตอบว่าครอบครัวมีฐานะดีกว่าครอบครัวทั่วไปมาก จำนวน 2 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 4.348 และตอบว่าครอบครัวมีฐานะค่อนข้างต่ำกว่าครอบครัวทั่วไป จำนวน 1 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 2.174

ตารางที่ 4.10 รายได้และรายจ่ายต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูล	กลุ่มตัวอย่างที่ชมปะการัง		กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รายได้ต่อเดือน				
น้อยกว่า 5,001 บาท	4	8.696	35	8.516
5,001 - 10,000 บาท	7	15.217	90	21.898
10,001 - 15,000 บาท	19	21.739	80	19.465
15,001 - 20,000 บาท	6	13.043	67	16.302
20,001 - 25,000 บาท	6	13.043	40	9.732
25,001 - 30,000 บาท	2	4.348	29	7.056
30,001 - 35,000 บาท	3	6.522	12	2.920
35,001 - 40,000 บาท	2	4.348	20	4.866
40,001 - 45,000 บาท	1	2.174	3	0.730
45,001 - 50,000 บาท	2	4.348	11	2.676
50,001 - 100,000 บาท	3	6.522	22	5.353
100,001 บาทขึ้นไป	0	0.000	2	0.487
ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	24,032.609		21,572.895	
รายจ่ายต่อเดือน				
น้อยกว่า 5,001 บาท	9	19.565	77	18.735
5,001 - 10,000 บาท	16	34.783	149	36.253
10,001 - 15,000 บาท	6	13.043	67	16.302
15,001 - 20,000 บาท	6	13.043	47	11.436
20,001 - 25,000 บาท	3	6.522	25	6.083
25,001 - 30,000 บาท	3	6.522	25	6.083
30,001 - 35,000 บาท	0	0.000	3	0.730
35,001 - 40,000 บาท	0	0.000	7	1.703
40,001 - 45,000 บาท	1	2.174	2	0.487
45,001 - 50,000 บาท	1	2.174	4	0.973
50,001 - 100,000 บาท	1	2.174	5	1.217
ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	16,086.957		14,322.871	
ความคิดเห็นเกี่ยวกับฐานะของครอบครัว				
ฐานะดีกว่าครอบครัวทั่วไปมาก	2	4.348	3	0.730
ฐานะค่อนข้างดีกว่าครอบครัวทั่วไป	4	8.696	30	7.299
ฐานะปานกลาง	39	84.783	360	87.591
ฐานะค่อนข้างต่ำกว่าครอบครัวทั่วไป	1	2.174	17	4.136
ฐานะต่ำกว่าครอบครัวทั่วไปมาก	0	0.000	1	0.243
รวม	46	100.000	411	100.0

ที่มา : จากการสัมภาษณ์, 2556

3. การประเมินมูลค่าจากการใช้(Use Value)

การประเมินมูลค่าจากการใช้(Use Value) ของแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาวด้านนันทนาการ เป็นการประเมินมูลค่าจากการใช้และวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมาท่องเที่ยว โดยใช้แบบจำลองต้นทุนค่าใช้จ่ายในการเดินทางส่วนบุคคล (Individual Travel Cost Method, ITCM) ซึ่งแสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนครั้งในการมาท่องเที่ยวของบุคคล i ต่อปี (V_i) กับ ค่าใช้จ่ายในการมาท่องเที่ยวของบุคคล i ต่อปี (TC_i) ซึ่งประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ค่าที่พัก ค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการมาท่องเที่ยว และตัวแปรอิสระที่เป็นตัวกำหนดการมาท่องเที่ยว เช่น อายุ เพศ รายได้ ระดับการศึกษา ฯลฯ (x_2, x_3, \dots, x_n) ได้ดังนี้

$$V_i = f(TC_i, x_2, x_3, \dots, x_n)$$

สามารถแสดงความสัมพันธ์ของสมการอุปสงค์ในการมาท่องเที่ยวในรูปของสมการถดถอยพหุคูณ

(Multiple Linear Regression Function) ได้ดังนี้

$$V_i = a + b_1TC_i + b_2x_2 + b_3x_3 + \dots + b_nx_n$$

3.1 สมการอุปสงค์ในการมาท่องเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของจำนวนครั้งในการมาท่องเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว (V_i) กับตัวแปรอิสระต่างๆ โดยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Square, OLS) สามารถแสดงได้ดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 ความสัมพันธ์ของจำนวนครั้งในการมาท่องเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว (V_i) กับตัวแปรอิสระต่างๆ

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์	t	ระดับนัยสำคัญ (Sig. t)
ค่าคงที่ (b_0)	-0.734	-0.343	0.733
TC (b_1)	-0.00015	-1.698	0.097*
Member (b_2)	2.954	1.824	0.075
N_Family (b_3)	0.888	1.737	0.090*
Single (b_4)	-1.787	-1.393	0.171
F-Statistic = 2.306	Sig.F = 0.074	$R^2 = 0.184$	Adj. $R^2 = 0.104$

ที่มา : จากการคำนวณ

จากตารางที่ 4.11 แสดงความสัมพันธ์ของจำนวนครั้งในการมาท่องเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณ ชายหาดเจ้าหลาว (V_i) กับตัวแปรอิสระต่างๆ พบว่า ความสัมพันธ์ดังกล่าวมีค่า Sig. F เท่ากับ 0.074 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.1 แสดงว่าตัวแปรอิสระทั้ง 4 ตัวได้แก่ ตัวแปรค่าใช้จ่ายในการเดินทาง (TC_i) ตัวแปรการเป็นสมาชิกองค์กรที่ทำงานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม (Member) ตัวแปรจำนวนสมาชิกในครอบครัว (N_Family) และตัวแปรสถานะของตัวอย่างที่เป็นโสด (Single) มีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งในการมาท่องเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว (V_i) ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ในการตัดสินใจ (R^2) เท่ากับ 0.184 หมายความว่าตัวแปรทั้ง 4 ตัวสามารถอธิบายความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งในการมาท่องเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว (V_i) ได้ร้อยละ 18.4 และเมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระแต่ละตัว พบว่า ตัวแปรค่าใช้จ่ายในการเดินทาง (TC_i) ตัวแปรการเป็นสมาชิกองค์กรที่ทำงานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม (Member) และตัวแปรจำนวนสมาชิกในครอบครัว (N_Family) มีค่า Sig.t เท่ากับ 0.097 0.075 และ 0.090 ตามลำดับซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.1 แสดงว่าตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัวมีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งในการมาท่องเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว (V_i) ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90 ส่วนตัวแปรสถานะของตัวอย่างที่เป็นโสด (Single) มีค่า Sig.t เท่ากับ 0.171 มีค่ามากกว่า 0.1 แสดงว่าสถานะของตัวอย่างที่เป็นโสด ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งในการมาท่องเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว (V_i) ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90

เมื่อนำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งในการมาท่องเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว (V_i) จากตารางที่ 4.11 สามารถแสดงได้ดังนี้

$$V_i = -0.734 - 0.00015 TC_i + 2.954 Member_i + 0.888 N_Family_i - 1.787 Single_i$$

แทนค่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นสมาชิกองค์กรที่ทำงานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม (Member) เฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.174 จำนวนสมาชิกในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง (N_Family) เฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.391 และจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานะโสด (Single) เฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.391 ในสมการได้สมการอุปสงค์ส่วนบุคคลของการมาท่องเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว ซึ่งแสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนครั้งในการมาท่องเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว (V_i) กับ ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง (TC_i) ดังนี้

$$V_i = -0.734 - 0.00015 TC_i + 2.954 (0.174) + 0.888 (4.391) - 1.787 (0.391)$$

$$V_i = -0.734 - 0.00015 TC_i + 0.514 + 3.899 - 0.699$$

$$V_i = 2.980 - 0.00015 TC_i$$

3.2 ค่าใช้จ่ายในการมาท่องเที่ยวสูงสุด (Choke Price)

การคำนวณหาค่าใช้จ่ายในการมาท่องเที่ยวสูงสุด (Choke Price, TC_{max}) ของกลุ่มตัวอย่างที่มาท่องเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว เป็นการคำนวณหาค่าใช้จ่ายที่สูงที่สุดที่กลุ่มตัวอย่างจะไม่มาท่องเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว โดยแทนค่าจำนวนครั้งในการมาท่องเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาวของบุคคล (V_i) เท่ากับ 0 ในสมการอุปสงค์ในการมาท่องเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว

$$0 = 2.980 - 0.00015 TC_i$$

$$TC_{max} = 19,866.667 \text{ บาท}$$

3.3 จำนวนครั้งในการเดินทางมาชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาวของบุคคลต่อปี

เมื่อนำค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว (TC_i) เฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างซึ่งมีค่าเท่ากับ 6,088.478 บาท แทนค่าในสมการอุปสงค์ในการมาท่องเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว เพื่อคำนวณหาจำนวนครั้งในการเดินทางมาชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาวของบุคคลต่อปี (V_i) ได้ดังนี้

$$V_i = 2.980 - 0.00015 TC_i$$

$$V_i = 2.980 - 0.00015 (6,088.478)$$

$$V_i = 2.067 \text{ ครั้ง/ปี}$$

3.4 ส่วนเกินของผู้บริโภค (CS_i)

คำนวณหาส่วนเกินของผู้บริโภค (CS_i) โดยหาพื้นที่ใต้เส้นอุปสงค์ในการมาท่องเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาวด้วยวิธีปริพันธ์ (Integrate) ระหว่างค่าใช้จ่ายในการเดินทางเฉลี่ยต่อครั้งของบุคคล (TC_i) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 6,088.478 บาท ถึงค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวสูงสุด (TC_{max}) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 19,866.667 บาท สามารถคำนวณหาส่วนเกินของผู้บริโภคได้เท่ากับ 14,237.886 บาท/คน ดังแสดงได้ดังนี้

$$CS_i = \int_{TC_i}^{TC_{max}} 2.980 - 0.00015 TC_i$$

$$CS_i = \int_{6,088.478}^{19,866.667} 2.980 - 0.00015 TC_i$$

$$CS_i = 2.980(19,866.667 - 6,088.478) - \left[\frac{0.00015(19,866.667)^2}{2} - \frac{0.00015(6,088.478)^2}{2} \right]$$

$$CS_i = 14,237.886 \text{ บาท}$$

3.5 ส่วนเกินผู้บริโภคมของผู้ที่มาท่องเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาวเฉลี่ยต่อครั้ง(ACS)

การคำนวณหาส่วนเกินผู้บริโภคมของผู้ที่มาท่องเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาวเฉลี่ยต่อครั้ง(ACS) สามารถคำนวณได้จากการนำส่วนเกินของผู้บริโภค (CS) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 14,237.886 บาท หหารด้วยจำนวนครั้งในการเดินทางมาชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาวของบุคคลต่อปี (V) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.067 ครั้ง/ปี ส่วนเกินผู้บริโภคมของผู้ที่มาท่องเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาวเฉลี่ยต่อครั้ง (ACS) มีค่าเท่ากับ 6,888.189 บาท/คน/ครั้ง/ปี ดังแสดงได้ดังนี้

$$ACS = \frac{CS_i}{V_i}$$

$$ACS = \frac{14,237.886}{2.067}$$

$$ACS = 6,888.189 \text{ บาท/คน/ครั้ง/ปี}$$

3.6 มูลค่าจากการใช้ (Use Value) ของแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว

การคำนวณหามูลค่าจากการใช้ (Use Value) ของแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาวด้านการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นการคำนวณหาส่วนเกินของผู้บริโภคทั้งหมดของผู้ที่มาท่องเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว (CS) จากการนำค่าส่วนเกินผู้บริโภคมของผู้ที่มาท่องเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาวเฉลี่ย (ACS) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 6,888.189 บาท/คน/ครั้ง/ปี คูณด้วยจำนวนผู้ที่เดินทางมาชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาวทั้งหมด ซึ่งจากการเก็บตัวอย่างจากนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาวจำนวน 411 ตัวอย่าง มีกลุ่มตัวอย่างที่มาท่องเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาวจำนวน 46 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 11.192 ดังนั้นในการศึกษานี้จึงคิดจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาวจากสัดส่วนดังกล่าว $(462,500 \times 0.11192)$ เท่ากับ 51,763 คน ทำให้ได้มูลค่าจากการใช้ (Use Value) ของแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว เท่ากับ 356,553,327.207 บาท

$$Use \text{ Value} = ACS \times N$$

$$Use \text{ Value} = 6,888.189 \times 51,763$$

$$Use \text{ Value} = 356,553,327.207 \text{ บาท}$$

4. การประเมินมูลค่าจากการไม่ได้ใช้ (Non-Use Value)

การวิเคราะห์ส่วนนี้เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวชมแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว จำนวน 411 ตัวอย่าง โดยใช้เทคนิคการประเมินมูลค่าจากตลาดสมมติ(Contingent

Valuation Method: CVM) เพื่อประมาณค่าความเต็มใจที่จะจ่าย (Willingness to Pay) ของกลุ่มตัวอย่างจากแบบจำลอง Censored Logistic Regression Model

4.1 ความเต็มใจที่จะจ่ายของกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาความเต็มใจที่จะจ่ายของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้สร้างเหตุการณ์สมมติขึ้น เพื่อสอบถามถึงความเต็มใจที่จะจ่ายของกลุ่มตัวอย่าง อันเป็นการสะท้อนถึงความตระหนักถึงคุณค่าของแนวปะการังน้ำตื้นบริเวณชายหาดเจ้าหลาว พร้อมทั้งสอบถามถึงสาเหตุที่ตัวอย่างไม่มีความยินดีที่จะจ่ายสำหรับตัวอย่างที่ไม่มีความยินดีที่จะจ่าย และสอบถามถึงสาเหตุที่ตัวอย่างมีความยินดีที่จะจ่ายสำหรับตัวอย่างที่มีความยินดีที่จะจ่าย

เมื่อผู้สัมภาษณ์ได้สอบถามเกี่ยวกับทัศนคติเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและแนวปะการัง และสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลด้านการเดินทางมาท่องเที่ยวแล้ว ก็ได้แสดงการ์ดข้อมูลและรูปภาพต่างๆ เกี่ยวกับเรื่องปะการังให้นักท่องเที่ยวทราบถึงแนวทางในการอนุรักษ์และตระหนักถึงทรัพยากรปะการัง โดยใช้เวลาประมาณ 15-20 นาที โดยให้ผู้สัมภาษณ์เสนอเหตุการณ์สมมติว่า

“ชายหาดเจ้าหลาวเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของจังหวัดจันทบุรี โดยนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดเจ้าหลาวน้อยคนนักที่ทราบว่าบริเวณชายหาดเจ้าหลาวมีแนวปะการัง ที่ให้ประโยชน์มากมายต่อระบบนิเวศตามธรรมชาติ กล่าวคือ แนวปะการังเปรียบเสมือนแนวกำแพงที่ช่วยลดแรงปะทะของกระแสน้ำคลื่นและลม ช่วยป้องกันการกัดเซาะพังทลายของชายฝั่ง แนวปะการังเป็นแหล่งที่อยู่อาศัย แหล่งอาหาร รวมทั้งเป็นแหล่งวางไข่และที่พักพิงของสัตว์น้ำวัยอ่อน นอกจากนี้แนวปะการังยังให้ประโยชน์ต่อมนุษย์ในฐานะเป็นแหล่งอาหารที่สำคัญ เป็นแหล่งยารักษาโรค เป็นแหล่งศึกษาวิจัย และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ทำให้เกิดอาชีพ สร้างงาน สร้างรายได้ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น และประเทศชาติ ซึ่งจากการสำรวจในปี พ.ศ. 2549 พบว่าบริเวณพื้นที่ใกล้ชายหาดเจ้าหลาวที่มีพื้นที่แนวปะการังประมาณ 300 ไร่ ซึ่งแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาวมีสภาพสมบูรณ์ปานกลาง

จากการที่ชายหาดเจ้าหลาวเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวมากขึ้น ทำให้มีการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายหาด ทั้งการสร้าง/ปรับปรุงถนน สาธารณูปโภค สร้างที่พักที่มีความทันสมัย ฯลฯ เพื่อรองรับการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ผลจากการพัฒนาดังกล่าวได้ก่อให้เกิดความเสียหายต่อแนวปะการัง ทั้งปัญหาตะกอนถูกชะลงสู่ทะเล ปัญหาการปล่อยน้ำเสียลงสู่ทะเล การทิ้งขยะลงสู่ทะเล การลักลอบเก็บปะการัง การขาดความระมัดระวังของนักท่องเที่ยวที่ชมแนวปะการัง ฯลฯ ทำให้เกิดความเสียหายต่อแนวปะการัง และหากยังคงปล่อยให้เป็นไปตามสภาพเช่นนี้โดยปราศจากการแก้ไขและควบคุมแล้วปัญหาความเสื่อมโทรมของแนวปะการังอาจจะอยู่ในสภาวะยากแก่การแก้ไข

จึงมีแนวคิดที่จะจัดตั้ง “โครงการเพื่อการอนุรักษ์แนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว” ขึ้นเพื่อ จัดหาเงินทุนในการบริหารจัดการ ดูแลรักษาและฟื้นฟูให้แนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาวยังคงอยู่ใน สภาพที่สมบูรณ์ คงความงดงาม ต่อไป และเพื่อให้ลูกหลานในอนาคตได้เห็นและใช้ประโยชน์จากทรัพยากร”

เมื่อจบการอธิบายความรู้ และเหตุการณ์สมมติดังกล่าวแล้ว จึงเริ่มถามคำถามแรกว่า นักท่องเที่ยวมีความเต็มใจที่จะจ่ายเงินสนับสนุน “โครงการเพื่อการอนุรักษ์แนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว” หรือไม่ พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ตอบว่ามีความเต็มใจที่จะจ่าย ประมาณร้อยละ 83.698 มีเพียงร้อยละ 16.302 ที่ตอบว่าไม่เต็มใจที่จะจ่าย ดังแสดงในตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เต็มใจที่จะจ่าย

ความเต็มใจที่จะจ่าย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เต็มใจที่จะจ่าย	67	16.302
เต็มใจที่จะจ่าย	344	83.698
รวม	411	100.000

ที่มา : จากการสัมภาษณ์, 2556

จากนั้นผู้สัมภาษณ์ได้สอบถามกลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจที่จะจ่ายเงินสนับสนุนโครงการฯ จำนวน 344 ตัวอย่าง ถึงจำนวนเงินที่ยินดีจะสนับสนุน โดยจะเสนอจำนวนเงินเริ่มต้น(A_1) เพื่อสอบถามความเต็มใจที่จะจ่ายของกลุ่มอย่าง ซึ่งจำนวนเงินที่จะขอให้สนับสนุนมีจำนวน 4 ราคา คือ 20 บาท/คน/ครั้ง 40 บาท/คน/ครั้ง 80 บาท/คน/ครั้ง และ 100 บาท/คน/ครั้ง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างจะตอบรับ หรือ ปฏิเสธ จำนวนเงินดังกล่าว หากกลุ่มตัวอย่างตอบรับจำนวนเงินเริ่มต้นจึงจะเสนอจำนวนเงินครั้งที่ 2 ที่สูงขึ้น (A_{2u}) หากกลุ่มตัวอย่าง ปฏิเสธจำนวนเงินเริ่มต้นจึงจะเสนอจำนวนเงินครั้งที่ 2 ให้ต่ำลง (A_{2d}) จากการสอบถามในรูปแบบข้างต้นจะพบการตอบสนองต่อจำนวนเงินเริ่มต้น (A_1) และจำนวนเงินที่เสนอครั้งที่ 2 (A_{2u} หรือ A_{2d}) ที่เสนอ โดยจำนวนเงินที่ใช้ในการสอบถามความเต็มใจจะใช้วิธีการสุ่ม โดยไม่ได้กำหนดว่าจะต้องถามผู้มีรายได้สูงว่ามีความเต็มใจที่จะจ่ายด้วยจำนวนเงินที่มาก หรือถามผู้มีรายได้น้อยกว่ามีความเต็มใจที่จะจ่ายด้วยจำนวนเงินที่ต่ำกว่า เพื่อให้แบบสอบถามได้กระจายไปยังกลุ่มผู้มีรายได้ต่างๆ กัน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีการตอบสนองต่อจำนวนเงินที่เสนอดังแสดงในตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 การตอบสนองต่อจำนวนเงินที่เสนอของกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนเงิน เริ่มต้น	จำนวนเงินครั้งที่1 (A_1)		จำนวนเงินครั้งที่2 (A_{2u} หรือ A_{2d})			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ		
20	ปฏิเสธ	3	3.191	ปฏิเสธ	0	0.000
				ตอบรับ	3	100.000
	ตอบรับ	91	96.809	ปฏิเสธ	27	29.670
				ตอบรับ	64	70.330
40	ปฏิเสธ	13	16.049	ปฏิเสธ	2	15.385
				ตอบรับ	11	84.615
	ตอบรับ	68	83.951	ปฏิเสธ	44	64.706
				ตอบรับ	24	35.294
80	ปฏิเสธ	46	52.273	ปฏิเสธ	11	23.913
				ตอบรับ	35	76.087
	ตอบรับ	42	47.727	ปฏิเสธ	29	69.048
				ตอบรับ	13	30.952
100	ปฏิเสธ	39	48.148	ปฏิเสธ	12	30.769
				ตอบรับ	27	69.231
	ตอบรับ	42	51.852	ปฏิเสธ	32	76.190
				ตอบรับ	10	23.810
รวม		344	100.000	344	100.000	

ที่มา : จากการสัมภาษณ์, 2556

4.1.1 การตอบสนองของกลุ่มตัวอย่างต่อค่าจำนวนเงินเริ่มต้น (A_1) จากการสอบถาม ความเต็มใจที่จะจ่ายเงินจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 344 ตัวอย่าง พบว่า การตอบสนองของกลุ่มตัวอย่างต่อค่าจำนวนเงินเริ่มต้น (A_1) มีผู้ที่ตอบรับเป็นจำนวน 243 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 70.640 มีผู้ที่ปฏิเสธเป็นจำนวน 101 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 29.360 เมื่อพิจารณาการตอบสนองต่อค่าจำนวนเงินเริ่มต้นของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละราคา พบว่า

กลุ่มตัวอย่างที่ถูกเสนอจำนวนเงินเริ่มต้น 20 บาท/คน/ครั้ง มีจำนวน 94 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 27.326 ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่าเต็มใจที่จะจ่าย มีผู้ที่ตอบรับเป็นจำนวน 91 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 96.809 ของกลุ่มตัวอย่างที่ถูกเสนอจำนวนเงินเริ่มต้น 20 บาท/คน/ครั้ง มีผู้ที่ปฏิเสธเป็นจำนวน 3 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 3.191 ของกลุ่มตัวอย่างที่ถูกเสนอจำนวนเงินเริ่มต้น 20 บาท/คน/ครั้ง

กลุ่มตัวอย่างที่ถูกเสนอจำนวนเงินเริ่มต้น 40 บาท/คน/ครั้ง มีจำนวน 81 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 23.547 ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่าเต็มใจที่จะจ่าย มีผู้ที่ตอบรับเป็นจำนวน 68 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ

และมีผู้ปฏิเสธจำนวนเงินที่เพิ่มสูงขึ้นเป็นจำนวน 44 ตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ 64.706 ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบรับเงินเริ่มต้น ส่วนผู้ที่ปฏิเสธจำนวนเงินเริ่มต้น 13 ตัวอย่าง เมื่อมีการเสนอจำนวนเงินครั้งที่ 2 ที่ลดลง (A_{2d}) เป็น 20 บาท/คน/ครั้ง มีผู้ตอบรับจำนวนเงินที่ลดลงเป็นจำนวน 11 ตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ 84.615 ของกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิเสธเงินเริ่มต้น และมีผู้ปฏิเสธจำนวนเงินที่ลดลงเป็นจำนวน 2 ตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ 15.385 ของกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิเสธเงินเริ่มต้น

กลุ่มตัวอย่างที่ถูกเสนอจำนวนเงินเริ่มต้น 80 บาท/คน/ครั้ง มีผู้ที่ตอบรับจำนวนเงินเริ่มต้น 42 ตัวอย่าง เมื่อมีการเสนอจำนวนเงินครั้งที่ 2 ที่เพิ่มสูงขึ้น (A_{2u}) เป็น 160 บาท/คน/ครั้ง มีผู้ตอบรับจำนวนเงินที่เพิ่มสูงขึ้นเป็นจำนวน 13 ตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ 30.952 ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบรับเงินเริ่มต้น และมีผู้ปฏิเสธจำนวนเงินที่เพิ่มสูงขึ้นเป็นจำนวน 29 ตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ 69.048 ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบรับเงินเริ่มต้น ส่วนผู้ที่ปฏิเสธจำนวนเงินเริ่มต้น 46 ตัวอย่าง เมื่อมีการเสนอจำนวนเงินครั้งที่ 2 ที่ลดลง (A_{2d}) เป็น 40 บาท/คน/ครั้ง มีผู้ตอบรับจำนวนเงินที่ลดลงเป็นจำนวน 13 ตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ 30.952 ของกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิเสธเงินเริ่มต้น และมีผู้ปฏิเสธจำนวนเงินที่ลดลงเป็นจำนวน 29 ตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ 69.048 ของกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิเสธเงินเริ่มต้น

กลุ่มตัวอย่างที่ถูกเสนอจำนวนเงินเริ่มต้น 100 บาท/คน/ครั้ง มีผู้ที่ตอบรับจำนวนเงินเริ่มต้น 42 ตัวอย่าง เมื่อมีการเสนอจำนวนเงินครั้งที่ 2 ที่เพิ่มสูงขึ้น (A_{2u}) เป็น 200 บาท/คน/ครั้ง มีผู้ตอบรับจำนวนเงินที่เพิ่มสูงขึ้นเป็นจำนวน 10 ตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ 23.810 ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบรับเงินเริ่มต้น และมีผู้ปฏิเสธจำนวนเงินที่เพิ่มสูงขึ้นเป็นจำนวน 32 ตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ 76.190 ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบรับเงินเริ่มต้น ส่วนผู้ที่ปฏิเสธจำนวนเงินเริ่มต้น 39 ตัวอย่าง เมื่อมีการเสนอจำนวนเงินครั้งที่ 2 ที่ลดลง (A_{2d}) เป็น 50 บาท/คน/ครั้ง มีผู้ตอบรับจำนวนเงินที่ลดลงเป็นจำนวน 27 ตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ 69.231 ของกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิเสธเงินเริ่มต้น และมีผู้ปฏิเสธจำนวนเงินที่ลดลงเป็นจำนวน 12 ตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ 30.769 ของกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิเสธเงินเริ่มต้น

4.1.3 เหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างมีความเต็มใจที่จะจ่ายเงินสนับสนุนโครงการ จากการสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจที่จะจ่ายเงินสนับสนุนโครงการ จำนวน 344 ตัวอย่าง ถึงเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างมีความเต็มใจที่จะจ่ายเงินสนับสนุนโครงการ โดยให้กลุ่มตัวอย่างสามารถตอบได้มากกว่า 1 เหตุผล พบว่าเหตุผลอันดับหนึ่งที่กลุ่มตัวอย่างมีความเต็มใจที่จะจ่ายเงินสนับสนุนโครงการ ได้แก่ เหตุผลว่าหากมีโครงการดังกล่าวเกิดขึ้นเท่ากับว่าเป็นการรักษาทรัพยากรธรรมชาติไว้ให้ลูกหลานในอนาคต จำนวน 232 ตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ 67.442 รองลงมาให้เหตุผลว่าแนวปะการังมีความสำคัญต่อสมดุลของระบบนิเวศน์ จำนวน 142 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 41.279 เหตุผลว่าปะการังเป็นสมบัติของประเทศ ทุกคนควรมีส่วนร่วมรับผิดชอบ เป็นจำนวน 138 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 40.116 เหตุผลว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะได้มีงบประมาณเพียงพอในการดูแลแนวปะการัง เป็นจำนวน 126 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 36.628 เหตุผลว่าเป็น

พื้นที่ขนาดเล็กสามารถดำเนินการได้ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม และเหตุผลว่าเป็นช่องทางที่สะดวกในการช่วยอนุรักษ์แนวปะการัง จำนวน 86 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 25.000 และเหตุผลอื่นๆ จำนวน 7 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 2.035 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 เหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างมีความเต็มใจที่จะจ่าย

เหตุผล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปะการังเป็นสมบัติของประเทศ ทุกคนควรมีส่วนร่วมรับผิดชอบ	138	40.116
แนวปะการังมีความสำคัญต่อสมดุลของระบบนิเวศน์	142	41.279
เป็นพื้นที่ขนาดเล็กสามารถดำเนินการได้ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม	86	25.000
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะได้มีงบประมาณเพียงพอในการดูแลแนวปะการัง	126	36.628
หากมีโครงการนี้ ก็เท่ากับว่าเป็นการรักษาทรัพยากรธรรมชาติไว้ให้ลูกหลานในอนาคต	232	67.442
เป็นช่องทางที่สะดวกในการช่วยอนุรักษ์แนวปะการัง	86	25.000
อื่นๆ	7	2.035

ที่มา : จากการสัมภาษณ์, 2556

เมื่อสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจที่จะจ่ายเงินสนับสนุนโครงการ จำนวน 344 ตัวอย่าง ถึงหน่วยงานที่กลุ่มตัวอย่างคิดว่าเป็นหน่วยงานที่มีความเหมาะสมที่จะเป็นผู้ดำเนินโครงการ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คิดว่าหน่วยงานที่มีความเหมาะสมมากที่สุดที่จะเข้ามาทำหน้าที่จัดเก็บเงินสนับสนุนและดำเนินงานโครงการอนุรักษ์ คือ กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง เป็นจำนวน 138 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 40.116 รองลงมาคือองค์กรที่จัดตั้งขึ้นใหม่ ซึ่งเป็นองค์กรที่เกิดจากการรวมกันของหน่วยงานต่างๆ ได้แก่ องค์กรบริหารส่วนตำบล กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ประชาชนในพื้นที่ สถาบันการศึกษา องค์กรพัฒนาเอกชนที่ทำงานเกี่ยวกับการอนุรักษ์ปะการัง ฯลฯ เป็นจำนวน 97 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 28.198 องค์กรพัฒนาเอกชนที่ทำงานเกี่ยวกับการอนุรักษ์ปะการัง จำนวน 43 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 12.500 หน่วยงานท้องถิ่น (องค์กรบริหารส่วนตำบล) จำนวน 40 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 11.628 หน่วยงานอื่นๆ เช่น ศูนย์ศึกษาการพัฒนาอ่าวคุ้งกระเบน อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดจันทบุรี สำนักโบราณคดีใต้น้ำ เป็นต้น จำนวน 9 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 2.616 และสถาบันการศึกษาจำนวน 7 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 2.035 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 หน่วยงานที่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสมในการดำเนิน
“โครงการเพื่อการอนุรักษ์แนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว”

เหตุผล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หน่วยงานท้องถิ่น (องค์การบริหารส่วนตำบล)	40	11.628
กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง	138	40.116
สถาบันการศึกษา	7	2.035
องค์กรพัฒนาเอกชนที่ทำงานเกี่ยวกับการอนุรักษ์แนวปะการัง	43	12.500
ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่	10	2.907
องค์กรที่จัดตั้งขึ้นใหม่	97	28.198
อื่นๆ	9	2.616

ที่มา : จากการสัมภาษณ์, 2556

4.1.4 เหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างไม่มีความเต็มใจที่จะจ่ายเงินสนับสนุนโครงการ เมื่อสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีความเต็มใจที่จะจ่ายเงินสนับสนุนโครงการ จำนวน 67 ตัวอย่าง ส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า ข้อมูลที่ได้รับไม่เพียงพอที่จะตัดสินใจที่จะสนับสนุนจำนวน 20 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 29.850 รองลงมาเป็นเหตุผลอื่นๆ เช่น ต้องการจ่ายเป็นลักษณะของการบริจาคตามความสมัครใจมากกว่า ไม่ได้ขมปะการังจึงไม่จำเป็นต้องจ่ายควรจัดเก็บจากคนที่ขมปะการัง เป็นต้น จำนวน 19 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 28.358 เหตุผลว่าโครงการดังกล่าวควรเป็นหน้าที่ของรัฐ เพราะรัฐมีงบประมาณอยู่แล้ว จำนวน 16 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 23.881 เหตุผลว่าไม่ไว้วางใจหน่วยงานที่จะจัดเก็บและไม่เชื่อว่าเงินที่จ่ายไปจะถูกนำไปใช้ในการอนุรักษ์ จำนวน 12 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 17.910 เหตุผลว่าผู้ประกอบการที่ได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยวแนวปะการังควรเป็นผู้จ่ายจำนวน 9 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 13.433 และ เหตุผลว่าไม่มีเงินพอที่จะจ่ายจำนวน 1 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 1.493 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 เหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างไม่มีความเต็มใจที่จะจ่าย

เหตุผล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ข้อมูลไม่เพียงพอที่จะตัดสินใจ	20	29.850
เป็นหน้าที่ของรัฐ เพราะรัฐมีงบประมาณอยู่แล้ว	16	23.881
ไม่มีเงินพอที่จะจ่าย	1	1.493
ผู้ประกอบการที่ได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยวแนวปะการังควรเป็นผู้จ่าย	9	13.433
ไม่ไว้วางใจหน่วยงานที่จัดเก็บและไม่เชื่อว่าเงินที่จ่ายไปจะถูกนำไปใช้ในการอนุรักษ์	12	17.910
แนวปะการังจริง	0	0.000
คิดว่ามีสิ่งอื่นที่น่าอนุรักษ์มากกว่าแนวปะการัง	0	0.000
ไม่เชื่อว่าโครงการที่เสนอมายทำได้จริง	3	4.478
อื่นๆ	19	28.358

ที่มา : จากการสัมภาษณ์, 2556

4.2 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติ

ในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยของค่าความเต็มใจที่จะจ่าย (Mean WTP) และค่ามัธยฐาน (Median WTP) ของค่าความเต็มใจที่จะจ่าย โดยนำเอาฟังก์ชันการกระจายสะสมที่มีความเหมาะสมที่สุด มาประมาณหาค่าสถิติต่างๆ เพื่อหาค่าเฉลี่ยและค่ามัธยฐานของค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเงินเพื่อประเมินมูลค่าจากการใช้ไม่ได้ใช้ (Non-use Value) ได้แก่มูลค่าจากการคงอยู่ และมูลค่าเพื่อลูกหลานในอนาคตของแนวปะการังน้ำตื้นบริเวณชายหาดเจ้าหลาว รวมทั้งวิเคราะห์ว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อค่าความเต็มใจที่จะจ่าย

4.2.1 ประเภทของฟังก์ชันการกระจายสะสม ค่าสูงสุดและค่าต่ำสุดของค่าความเต็มใจที่จะจ่าย

ในการหาประเภทของฟังก์ชันการกระจายสะสมของค่าความเต็มใจที่จะจ่ายที่เหมาะสม จากประเภทของฟังก์ชันการกระจายสะสม 3 แบบ คือ log-normal log-logistic และweibull โดยฟังก์ชันการกระจายสะสม แต่ละแบบจะเลือกใช้ค่าสูงสุด (upper bound) เมื่อตัวอย่างตอบรับทั้งจำนวนเงินเริ่มต้น (A_1) และจำนวนเงินครั้งที่ 2 (A_{2u}) และค่าต่ำสุด (lower bound) เมื่อตัวอย่างปฏิเสธทั้งจำนวนเงินเริ่มต้น (A_1) และจำนวนเงินครั้งที่ 2 (A_{2d}) ออกเป็น 2 แบบ กล่าวคือ

แบบที่ 1 แทนค่าต่ำสุด เป็นการใช้ค่าความเต็มใจที่จะจ่ายสูงสุดของตัวอย่างแทนค่าสูงสุด และใช้ค่าความเต็มใจที่จะจ่ายต่ำสุดของตัวอย่างแทนค่าต่ำสุด และ แบบที่ 2 เป็นการใช้ออนันต์ (∞) แทนค่าสูงสุด และใช้ค่าศูนย์ (0) แทนค่าต่ำสุด และจะเลือกฟังก์ชันการกระจายสะสมที่ให้ค่าสถิติ log-likelihood ที่มีค่าสูงสุด เพื่อใช้ในการประมาณค่าเฉลี่ย และค่ามัธยฐานของค่าความเต็มใจที่จะจ่าย

ตารางที่ 4.17 ค่าสถิติ log-likelihood ของแบบจำลองที่ใช้ศึกษา แยกตามประเภทฟังก์ชันการกระจายสะสม

ประเภทของฟังก์ชันการกระจายสะสม	แบบที่ 1	แบบที่ 2
log-normal	-490.971	-347.163
log-logistic	-494.805	-349.418
Weibull	-516.899	-362.191

ที่มา : จากการคำนวณ, 2556

ตารางที่ 4.17 แสดงการประมาณค่าสถิติ log-likelihood จากแบบจำลองที่ศึกษา โดยการใช้ฟังก์ชันการกระจายสะสมทั้ง 3 แบบ ซึ่งใช้ค่าสูงสุดและค่าต่ำสุดแบบที่ 1 และ แบบที่ 2 ประมาณค่า พบว่า ค่าสถิติ log-likelihood ที่ได้จากการประมาณค่าจากฟังก์ชันการกระจายสะสมแบบ log-normal ซึ่งใช้ค่าสูงสุดและค่าต่ำสุดแบบที่ 1 มีค่าเท่ากับ -490.971 และเมื่อใช้ค่าสูงสุดและค่าต่ำสุดแบบที่ 2 มีค่าเท่ากับ -347.163 เมื่อใช้การกระจายสะสมแบบ log-logistic ซึ่งใช้ค่าสูงสุดและค่าต่ำสุดแบบที่ 1 มีค่าเท่ากับ -494.805 และเมื่อใช้ค่าสูงสุดและค่าต่ำสุดแบบที่ 2 มีค่าเท่ากับ -349.418 ส่วนค่าสถิติ log-likelihood ที่ได้จากการประมาณค่า

จากฟังก์ชันการกระจายสะสมแบบ weibull ซึ่งใช้ค่าสูงสุดและค่าต่ำสุดแบบที่ 1 มีค่าเท่ากับ -516.899 เมื่อใช้ค่าสูงสุดและค่าต่ำสุดแบบที่ 2 มีค่าเท่ากับ -362.191 ดังนั้นฟังก์ชันการกระจายสะสมแบบ log-normal ซึ่งใช้ค่าอนันต์(∞) แทนค่าสูงสุด และค่าศูนย์(0) แทนค่าต่ำสุด จึงเป็นฟังก์ชันการกระจายสะสมที่มีความเหมาะสมมากที่สุด

4.3 ค่าเฉลี่ยและค่ามัธยฐานของค่าความเต็มใจที่จะจ่าย

จากฟังก์ชันการกระจายสะสมแบบ Log-Normal สามารถประมาณค่า Log-Likelihood (LuLo) เท่ากับ -347.163 ซึ่งมีค่า Intercept (β) เท่ากับ 4.386 และค่า Scale (σ) เท่ากับ 0.627 เมื่อนำ มาแทนในสูตรเพื่อหาค่าเฉลี่ยของค่าความเต็มใจที่จะจ่าย ช่วงความเชื่อมั่นของค่าเฉลี่ยของความเต็มใจที่จะจ่าย ณ ระดับนัยสำคัญร้อยละ 0.05 ค่ามัธยฐานของค่าความเต็มใจที่จะจ่าย และช่วงความเชื่อมั่นของค่ามัธยฐานของความเต็มใจที่จะจ่าย ณ ระดับนัยสำคัญร้อยละ 0.05 พบว่า ค่าเฉลี่ยของค่าความเต็มใจที่จะจ่ายมีค่าเท่ากับ 97.765 บาท/ครั้ง/คน โดยมีช่วงความเชื่อมั่นของค่าเฉลี่ยของความเต็มใจที่จะจ่าย ณ ระดับนัยสำคัญร้อยละ 0.05 อยู่ระหว่าง 88.367 ถึง 107.162 บาท/ครั้ง/คน และมีค่ามัธยฐานของค่าความเต็มใจที่จะจ่ายมีค่าเท่ากับ 80.318 บาท/ครั้ง/คน โดยมีช่วงความเชื่อมั่นของค่ามัธยฐานของความเต็มใจที่จะจ่าย ณ ระดับนัยสำคัญร้อยละ 0.05 อยู่ระหว่าง 73.881 ถึง 86.756 บาท/ครั้ง/คน ดังแสดงในตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 ค่าสถิติที่ได้จากการใช้ฟังก์ชันการกระจายสะสมแบบ log-normal และค่าเฉลี่ย

ค่ามัธยฐาน ช่วงความเชื่อมั่น

รายการ	
Log-Likelihood (LnLo)	-347.163
Intercept (β)	4.386
Scale (σ)	0.627
ค่าเฉลี่ยของความเต็มใจที่จะจ่าย (Mean WTP)	97.765
ช่วงความเชื่อมั่นของค่าเฉลี่ย ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95	88.367 – 107.162
ค่ามัธยฐานของความเต็มใจที่จะจ่าย(Median WTP)	80.318
ช่วงความเชื่อมั่นของค่ามัธยฐาน ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95	73.881 – 86.756

ที่มา : จากการคำนวณ, 2556

4.4 ปัจจัยที่มีผลต่อค่าความเต็มใจที่จะจ่าย

เมื่อนำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจมาวิเคราะห์เพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่อค่าความเต็มใจที่จะจ่าย โดยใช้ฟังก์ชันการกระจายสะสมแบบ Log-Normal พบว่ามีปัจจัยที่มีผลต่อค่าความเต็มใจที่จะจ่ายดังแสดงในตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 ปัจจัยที่มีผลต่อค่าความเต็มใจที่จะจ่าย

ปัจจัย	ค่าสัมประสิทธิ์	ค่า P-value
ค่า intercept	4.07206 ***	0.0001
ความคิดเห็นว่าทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยยังไม่ได้รับการดูแลอย่างเหมาะสม(View_No)	0.18592 **	0.0453
จำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยวชมปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว (N_Coral)	0.03436 *	0.0940
ค่าใช้จ่ายในการมาท่องเที่ยวชมปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว (TC)	0.00001 **	0.0128
จำนวนเงินเริ่มต้น (Start)	0.01907 ***	0.0001
เหตุผลที่เต็มใจที่จะจ่าย เนื่องจากหากมีโครงการนี้ ก็เท่ากับว่าเป็นการรักษาทรัพยากรธรรมชาติไว้ให้ลูกหลานในอนาคต (C_Pay_5)	0.10877 *	0.0688
เพศหญิง (Woman)	-0.09154 ^{ns}	0.1122
จำนวนปีที่ศึกษา (Edu)	0.01545 **	0.0392
อาชีพรับจ้างทั่วไป (Ca_2)	0.28309 ***	0.0048
รายได้ต่อเดือน (Income)	0.00005 **	0.0167
ค่าใช้จ่ายต่อเดือน (ln e_p_m)	-0.11673 **	0.0243
ความคิดเห็นสถานะของครอบครัวมีฐานะค่อนข้างดีกว่าครอบครัวทั่วไป (F_St_2)	0.20785 **	0.0411
log-likelihood(LnL)	-285.372	
Pseudo R ² (%)	17.799	
จำนวนตัวอย่าง(N)	411	

หมายเหตุ ***	แทนการมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99
**	แทนการมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95
*	แทนการมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90
^{ns}	แทนการไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90

ที่มา : จากการคำนวณ, 2556

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ปัจจัยที่ใช้ในการประมาณค่ามีความสัมพันธ์กับค่าความเต็มใจที่จะจ่าย ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 โดยปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความเต็มใจที่จะจ่าย ได้แก่ จำนวนเงินเริ่มต้น (Start) และอาชีพของกลุ่มตัวอย่างที่มีรับจ้างทั่วไป (Ca_2)

สำหรับปัจจัยที่ใช้ในการประมาณค่ามีความสัมพันธ์กับค่าความเต็มใจที่จะจ่าย ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับความเต็มใจที่จะจ่าย ได้แก่ ความคิดเห็นว่าทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยยังไม่ได้รับการดูแลอย่างเหมาะสม (View_No) ค่าใช้จ่ายในการมาท่องเที่ยวชมปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว (TC) จำนวนปีที่ศึกษา (Edu) รายได้ต่อเดือน (Income)

และความคิดเห็นสถานะของครอบครัวมีฐานะค่อนข้างดีกว่าครอบครัวทั่วไป (F_St_2) ส่วนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับความเต็มใจที่จะจ่าย ได้แก่ ค่าใช้จ่ายต่อเดือน (ln e_p_m)

ส่วนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับค่าความเต็มใจที่จะจ่ายที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90 โดยปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับความเต็มใจที่จะจ่าย ได้แก่ จำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยวชมปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว (N_Coral) เหตุผลที่เต็มใจที่จะจ่ายเนื่องจากหากมีโครงการนี้ก็เท่ากับว่าเป็นการรักษาทรัพยากรธรรมชาติไว้ให้ลูกหลานในอนาคต (C_Pay_5)

ส่วนปัจจัยที่ความสัมพันธ์กับค่าความเต็มใจที่จะจ่ายอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90 ได้แก่ เพศหญิง (Woman) ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับความเต็มใจที่จะจ่าย

จากการวิเคราะห์เพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่อค่าความเต็มใจที่จะจ่าย โดยใช้ฟังก์ชันการกระจายสะสมแบบ Log-Normal พบว่า ค่า Log-Likelihood (LnL₀) มีค่าเท่ากับ -285.372

เมื่อนำค่า Log-Likelihood ของแบบจำลองที่ไม่นำตัวแปรอิสระมาพิจารณา (LuL₀) ซึ่งมีค่าเท่ากับ -347.163 และค่า Log-Likelihood ของแบบจำลองที่นำตัวแปรอิสระมาพิจารณา (LnL_u) แทนค่าในสูตร เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pseudo R²)

$$Pseudo R^2 = 1 - (LnL_u / LnL_0)$$

$$Pseudo R^2 = 1 - (-285.372 / -347.163)$$

$$Pseudo R^2 = 1 - 0.822$$

$$Pseudo R^2 = 0.17799$$

จากการคำนวณพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pseudo R²) มีค่าเท่ากับ 0.17799 แสดงว่าสมการดังกล่าวสามารถอธิบายได้ร้อยละ 17.799

4.5 มูลค่าจากการไม่ได้ใช้ (Non-use Value) ของแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว

การคำนวณหามูลค่าจากการไม่ได้ใช้ (Non-use Value) ของแนวปะการังบริเวณชายหาดเจ้าหลาว เป็นการนำค่าเฉลี่ยของความเต็มใจที่จะจ่าย (Mean WTP) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 97.765 บาท/คน/ครั้ง/ปี คูณด้วยจำนวนผู้ที่มาท่องเที่ยวบริเวณชายหาดเจ้าหลาวทั้งหมด (N) ซึ่งมีจำนวน 462,500 คน ทำให้ได้มูลค่าจากการไม่ได้ใช้ (Non-use Value) ของชายหาดเจ้าหลาว เท่ากับ 45,216,312.50 บาท

$$Non - use Value = Mean WTP \times N$$

$$Non - use Value = 97.765 \times 462,500$$

$$Non - use Value = 45,216,312.50 \text{ บาท}$$